

1997 2. Beh. af Lovf. om en Forandr. i L.

om Valgmenigheder af 15. Mai 1868. 1998

bygning eller deres eget Bedehus, Noget, som for Dørigt, efter hvad jeg alt har udviklet, altid maa finde Sted, inden der kan være Tale om, at en Valgmenighed eksisterer, og altsaa før 10 af en Valgmenigheds Medlemmer kunne gjøre Krav paa at faae sædvanlig Gudstjeneste afholdt i deres Sognkirke? Jeg er virkelig ikke i Stand til at indse, hvorledes et Endringsforslag af denne Natur paa nogen Maade skulde kunne egne sig til at gjenføres, naar man ikke paa een Gang vilde slaa en Streg over Alt det i Valgmenighedsloven af 1868, hvorved man dog aabenbart ikke har i Sinde at røre. — Dette var det første Punkt, hvorpaa jeg vilde gjøre opmærksom i Anledning af dette Endringsforslag og navnlig i Anledning af dets Slutning, men dernæst er der — og det skal være det Andet, hvorved jeg et Øieblik skal dvæle — i Endringsforslaget kun Tale om almindelig Gudstjeneste. Hvad vil almindelig Gudstjeneste sige? Det vil sige den Gudstjeneste, som holdes paa sædvanlig Maade, i Modsetning til de øvrige kirkelige Handlinger. At jeg har Ret til at opstille denne Distinktion, saaledes at Endringsforslaget ved at nævne „almindelig Gudstjeneste“ ogsaa virkelig kun har denne for Dø, og jeg efter sine Ord kan have Andet for Dø, vil jeg godtgjøre ved at henvise dels til Valgmenighedsloven af 1868, dels til Loven af 25de Marts f. A. Sag, mine Herrer, Valgmenighedsloven for Dem, og De ville da finde, at der deri paa to Steder bestemte skjelnes imellem den almindelige Gudstjeneste og de kirkelige Handlinger. Dette gjaelder for det Første med Hensyn til den Maade, hvorpaa Bygningen eller Bedehuset skal være indrettet, idet det bestemmes, at Kirkebygningen eller Bedehuset skal være forsynet med Alt, hvad der udfordres til den almindelige Gudstjeneste og til de øvrige kirkelige Handlinger. Ligeledes viser en anden Paragraf i den samme Valgmenighedslov af 1868, at Kirke- og Undervisningsministeren er berettiget til at give visse Lempelser, og deriblandt nævnes Lempelser med Hensyn til Tiden for den almindelige Gudstjeneste og for de kirkelige Handlingers Foretagelse. Den samme Skjelnen mellem den almindelige Gudstjeneste og de øvrige kirkelige Handlinger gaar ligeledes igjennem Loven af 1872. Endringsforslaget gaar nu ud paa, at de 10 Medlemmer af en Valgmenighed skulde have Afgang til at benytte deres Sognkirke til deri at afholde almindelig Gudstjeneste ved den valgte Præst; men hvorledes skal der for disse 10 Valgmenighedsmedlemmers Vedkommende da forholdsvis med

Hensyn til de kirkelige Handlinger, som ikke gaa ind under den almindelige Gudstjeneste, altsaa de Handlinger, der omhandles i § 5 i Loven af 1872: Daab, Brudevielse, Afgang med Skriftemaal osv.? Hvilken Kirke skulde da disse 10 Medlemmer af Valgmenigheden, som ikke have Afgang til at faae disse kirkelige Handlinger udførte i deres Sognkirke, kunne benytte, naar de ikke have deres egen Kirke eller Bedehus? Man indvender ikke, at de jo kunne benytte deres eget Sogns Kirke paa Grund af Bestemmelserne i Loven af 1872 om, at Sognebaandsløbere ere berettigede til i deres eget Sogns Kirke at lade foretage Daab og de øvrige kirkelige Handlinger, thi Loven af 1872 har slet ikke Noget med Valgmenighedsmedlemmer at gjøre. Den har netop for Dø at holde Valgmenighedsforholdet udenfor, og altsaa ville disse 10 Personer ikke have noget Sted, hvor de kunne forlange at faae disse kirkelige Handlinger udførte, netop fordi de ikke ere Sognebaandsløbere i den Betydning, som Loven af 1872 omtaler, men Valgmenighedsmedlemmer, der kun have løst Sognebaandet for at opfylde en af de Betingelser, som ere blevne stillede for Valgmenighedens Dannelse. Hvorledes skulde det fremdeles gaa, naar der ikke i samme Sogn var 10 Medlemmer af Valgmenigheden, hvis der ikke var nogen Kirkebygning eller noget Bedehus, hvori de kunde lade foretage disse kirkelige Handlinger? Hvorledes skulde det gaa, naar Forholdet ikke stillede sig saa heldig, at der i hvert af de paagjældende Sogne var i det Mindste 10 Valgmenighedsmedlemmer? Var der kun 5 eller 6 Valgmenighedsmedlemmer i et Sogn, havde de jo ikke nogen Ret til noget Sted at foretage disse kirkelige Handlinger. I det Hele taget vil jeg til disse Bemærkninger knytte den, at Forholdet med Hensyn til Kirkebygning eller Bedehus, netop fordi det er en Betingelse, uden hvilken ingen Valgmenighed kan dannes, staar i Forbindelse med Pengeudgifter, og det endog betydelige Pengeudgifter. Hvorledes forstaar man da det, at denne Forpligtelse kan bortfalde, efterat der er dannet en Valgmenighed, og efterat det altsaa skal være godtgjort, at der er en Kirkebygning eller et Bedehus? Man kan jo sige, at dette kun gjaelder med Hensyn til disse 10, idet det med Hensyn til dem er ganske ligegyldigt for Lovgivningen, hvorledes Sagen for Dørigt stiller sig, thi de have enten fra Begyndelsen af været med til at udrede Udgifterne til Kirkebygningens eller Bedehusets Opførelse, eller ogsaa ere de senere indtraadte i Valgmenigheden, og det kommer da an paa Forholdene, om de have bidra-